

Κώστας Σπυρόπουλος – Αναλυτικά Βιογραφικά Στοιχεία

Ο Κώστας Σπυρόπουλος γεννήθηκε το 1952 μεγάλωσε στην Πάτρα. Από τα παιδικά του χρόνια έδωσε ιδιαίτερο ενδιαφέρον και αληθινή αγάπη για την ζωγραφική. Λόγω της πραγματικά μεγάλης δεξιοτεχνία που είχε στο σχέδιο, μαθητής γυμνασίου ακόμα, ο Καθηγητής των "καλλιτεχνικών" και αγιογράφος Δημήτριος Ψαρρός τον **προσέλαβε** βοηθό του στην αγιογραφία του ΙΝ Παντοκράτορος που βρίσκεται στην παλιά Πάτρα κοντά στο Αρχαίο Ρωμαϊκό Ωδείο στην περιοχή που βρίσκεται και το πατρικό του σπίτι. Από την ενασχόλησή του αυτή κατενόησε σε βάθος την Τεχνική της αυγοτέμπερας αλλά και την δομή της Βυζαντινής αγιογραφίας που σαν βάση της έχει τα **ισχυρά** περιγράμματα που χαρακτηρίζουν της παραστάσεις των μελανόμορφων και ερυθρόμορφων αγγείων της Αρχαίας Ελληνικής Τέχνης.

Αργότερα γοητεύεται από τον κυβισμό και μελετά τα έργα των Ντελονέ, Γκλεζ, Φοκονιέ, Πικάσο κ.α. Η μελέτη του Ντε Κύρικο του "Έλληνα" μα κατά τα άλλα Ιταλού ζωγράφου, τον εισάγει στον σουρεαλισμό. Ζωγραφίζει μερικούς σουρεαλιστικούς πίνακες επηρεασμένος και από το έργο του Σαλβατορ Νταλί. Στα τέλη της δεκαετίας του 70 ασχολείται με την απόδοση του τοπίου της Ελληνικής υπαίθρου χρησιμοποιώντας ως πρότυπο και αναφορά την Βυζαντινή αγιογραφία. Χρυσοί ουρανοί η λιτότητα των γραμμών και η φωτεινότητα που μόνο η αυγοτέμπερα μπορεί να απόδοση, επικρατούν. Το απόσταγμα αυτής της δουλειάς εκτίθεται το 1978 στην Γκαλερί Άστορ στην οδό Καραγεώργη Σερβίας. Την Έκθεση προλογίζει ο Στέλιος Λυδάκης που μόλις είχε επιστρέψει από το Μόναχο. Η εθνική πινακοθήκη που διευθυντής της ήταν ο Δημήτρης Παπαστάμος εντάσσει δύο έργα αυτής της περιόδου στη συλλογή της. Ο συλλέκτης Ίων Βορρές αποκτά δύο έργα που εκθέτει μόνιμα στο μώνυμο Μουσείο στην Παιανία.

Το 1979 μαζί με άλλους νέους ζωγράφους, όπως ο Παύλος Σάμιος, ο Μιχάλης Γεωργάς, ο Μάρκος Βενιός που ασχολούνται και αυτοί με την απόδοση του Ελληνικού υπαίθριου χώρου εκθέτει ομαδικά στην "Υδροχόος". Ακολουθούν και άλλες ομαδικές εκθέσεις. Το 1983 διοργανώνεται στην Γκαλερί "Αντήνωρ" ατομική έκθεση με τίτλο « ο λυρισμός ως μέσο για την έκφραση του Ελληνικού χώρου». Την έκθεση επιμελείται ο Στέλιος Λυδάκης που μεταξύ άλλων γράφει: «Η εκφραστική διάθεση είναι μία φυσική δύναμη που δεν δαμάζεται με τίποτα. Αντανakλά τον δυναμισμό της ψυχής που σπάει τους τύπους και τα καλούπια προκειμένου να αποκτήσει οντότητα. Αυτό συμβαίνει σε όλους εκείνους που έχουν την τύχη και το προνόμιο να είναι φορείς του εκφραστικού αυτού δυναμισμού. Ο Κώστας Σπυρόπουλος μπήκε στο κύκλωμα της επιστήμης, σ' ένα χώρο που κυριαρχεί η γνώση, η εμπειρία, η μεθοδικότητα, η έρευνα, η παρατήρηση του ήταν όμως αδύνατον να περιοριστεί αποκλειστικά σ' αυτήν. Ανήκε στους τυχερούς και προνομιούχους, σ' αυτούς που έχουν το δικαίωμα να βρουν ένα τρόπο λύτρωσης πέρα από την λογική και την επιστήμη, που είναι βασικά άσχετες με την λύτρωση. Ακολουθώντας την επιταγή της ψυχής του βρέθηκε καταμεσής του απέραντου κήπου της φαντασίας, του κήπου που δεν περιορίζεται από τείχη ή φράχτες, που δεν έχει

αρχή και τέλος και που οι περιπλανήσεις σ' αυτόν είναι πραγματικές περιπέτειες στο άγνωστο.

Η τέχνη κέρδισε τον Σπυρόπουλο χωρίς να τον χάσει η επιστήμη. Η στροφή προς το ελληνικό τοπίο τον φέρνει αντιμέτωπο με παλιά γνωστά προβλήματα που απασχόλησαν πολύ έντονα τους περιηγητές του περασμένου αιώνα. Ο Σπυρόπουλος σε αντίθεση με τον Κώστα Μαλέα, όπως και ο Μάρκος Βενιός και ο Μιχάλης Γεωργιάς προτιμά την λυρική μετουσίωση και την ηρεμία της χρωματικής γκάμας.

Ο Κώστας Σπυρόπουλος είναι λυρικός καλλιτέχνης. Δεν δραματοποιεί το χρώμα, το απαλαίνει προσδίδοντάς του μεγάλη γλυκύτητα. Αντίθετα ο Νικόλαος Λύτρας, ο επιφανέστερος των Ελλήνων τοπιογράφων, πλησιάζει το τοπίο αποξενώνοντάς το με την εξπρεσιονιστική έμφαση του χρώματος ».

Το 1984 μέχρι το 1986 στο Heron Art Institute της Ινδιανάπολης των ΗΠΑ κάνει μαθήματα σχεδίου και χρώματος με καθηγητή τον Richard Pererson που εντάσσεται στο κίνημα της Αμερικανικής Pop – Art. Επιστρέφει στην Ελλάδα και ακολουθούν πολλές ομαδικές εκθέσεις. Το 1986 ατομική έκθεση στην γκαλερί "Ζυγός" στην Ιοφόντως 33 στην περιοχή Κάραβελ. Το 1990 επισκέπτεται το Λονδίνο για ένα χρόνο. Στην National και την Tate Gallery αντιγράφει Μιχαήλ Άγγελο, Ραφαήλ. Βαν Γκογκ, Μιρό, Σεζάν, Πικάσο. Μετά την επιστροφή του αυτή το τοπίο της ελληνικής υπαίθρου αποκτά ενδιαφέρον. Ο αστικός χώρος και οι άνθρωποι που κινούνται σ' αυτόν αποτελούν αντικείμενο της δουλειάς του. οι ποδοσφαιριστές, το άλλοθι μιας καταπιεστικής κοινωνίας, αρχίζουν να εμφανίζονται και να κινούνται ανάμεσα στα ψυχρά και θερμά χρώματα του υποθετικού αστικού ιστού. Γι' αυτήν την περίοδο ο ζωγράφος αναφέρει:

«Ζωγραφίζω ανθρώπους, γυμνές γυναίκες αλλά και ποδοσφαιριστές, θέματα που συγκινούν τους περισσότερους. Τα παραθέτω με κοινά καθημερινά αντικείμενα.

Σκέφτομαι ότι όλα αυτά προέρχονται από δομικά στοιχεία που υπάρχουν στην Γη, είναι όλα γήινα. Χρησιμοποιώ εικόνες από διαφημίσεις ειδών μαζικής κατανάλωσης και τις παραθέτω με ειδυλλιακά τοπία. Δημιουργώ εικόνες από εικόνες που είναι κατανοητές από τους περισσότερους κι έτσι αποκηρύσσω τον ελιτισμό της αφηρημένης Τέχνης που απαιτεί την ύπαρξη εκπαιδευμένου κοινού για την ανάγνωση της. Μ' αυτή την προσέγγιση πιστεύω ότι τα πράγματα μιλούν από μόνα τους γιατί αποτελούν μέρος μιας πραγματικά απελευθερωμένης ζωγραφικής. Όντως η ζωγραφική θα πρέπει να εμπεριέχει απλότητα και αμεσότητα και να είναι παιδευτική για του πολλούς. Το οποιοδήποτε αντικείμενο απεικονίζεται μπορεί να αποτελέσει πηγή έμπνευσης ή συναισθηματικού παλμού».

Το 2000 λειτουργεί για πρώτη χρονιά η Σχολή Πλαστικών Τεχνών και Επιστημών της Τέχνης στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων. Εκλέγεται καθηγητής με γνωστικό αντικείμενο "Εικαστική Ανατομία". Στη θέση αυτή βρίσκεται μέχρι το 2008. Εν τω μεταξύ το 2003 διοργανώνεται ατομική έκθεση στο "Ζυγό" που επιμελείται ο ακαδημαϊκός και καθηγητής της Ιστορίας της Τέχνης Χρυσάνθος Χρήστου που μεταξύ άλλων γράφει :

« ..Για κάθε μελετητή της καλλιτεχνικής δημιουργίας του Σπυρόπουλου, ότι κάνει ιδιαίτερη εντύπωση είναι οι εξαιρετικές δυνατότητες στην αξιοποίηση των εκφραστικών δυνατοτήτων του χρώματος όσο και στην χρησιμοποίηση των σχεδιαστικών τύπων. Εξαιρετικός σχεδιαστής αλλά και κάτοχος της δύναμης υποβολής του χρώματος, επιχειρεί και κατορθώνει να δώσει εξαιρετικά για τις εκφραστικές του προεκτάσεις σύνολα...»

Το 2004 με την ευκαιρία διοργάνωσης των Ολυμπιακών αγώνων της Αθήνας λαμβάνει μέρος σε ομαδική έκθεση με τίτλο : "Απόψεις της Αθήνας από σύγχρονους Έλληνες ζωγράφους στο Μουσείο της πόλεως των Αθηνών "Βούρου Ευταξία". Την έκθεση επιμελείται ο Στέλιος Λυδάκης που γράφει στον κατάλογο της έκθεσης : Τα δύο έργα που παρουσιάζονται στην έκθεση προέρχονται από την σειρά Αθλητές στην πόλη, που εκτέθηκαν στη γκαλερί "Ζυγός το 2003". Σ' αυτά διασπάται η εικόνα από παρεμβολές που μπορεί να συμπληρώνουν ή να σχετίζονται απλώς με το βασικό θέμα. Οι Αθλητές στην πόλη αντιπαρατίθενται σε ένα περιβάλλον ασφυκτικό. Στο στυλ αξιοποιούνται δεδομένα μοντέρνας και κυρίως σουρεαλιστικής αντίληψης. Συνεκθέτουν και οι Αχιλλέας Δρούγκας, Σαράντης Καραβούζης, Κώστας Μαλάμος, Κώστας Πανιάρας, Παναγιώτης Τέτσης κ.α. Η έκθεση θα μεταφερθεί τον επόμενο χρόνο στην Λευκωσία. Ακολουθούν ομαδικές εκθέσεις στην Αθήνα, Ιωάννινα, Θεσσαλονίκη.

Το 2005 εκθέτει τα έργα του στο Ίδρυμα "Μελίνα" στο παλιό πιλοποιείο με τίτλο "Τα ιπτάμενα ποδήλατα της Ίριδας". Ο συγγραφέας Γιώργος Μανιώτης προλογίζει την έκθεση και γράφει μεταξύ άλλων :«..... μέσα στην απελπισία μας και την μονοχρωμία του κίτρινου παίρνουμε θάρρος και με φαρδιές πινελιές ανακαλούμε πίσω το βαθύ γαλάζιο των παιδικών μας χρόνων. Πηκτή μπογιά σκεπάζει αυτά που μας τυραννούν κι όλα γίνονται βαθιά θάλασσα και νύχτα καλοκαιριού, την γεμίζουμε με ποδήλατα που προσπαθούν να αναληφθούν και να φύγουν μακριά....»

Έκθεση στην γκαλερί "ΟΜΜΑ" στις ΗΠΑ με την Lina Golan καλλιτέχνη του κινήματος της Pop-Art που εντάσσεται και ο Σπυρόπουλος. Ο κριτικός τέχνης Josef Woodard που επιμελείται την έκθεση σημειώνει : « τα ιπτάμενα ποδήλατα που χρησιμοποιεί ως δομικό υλικό των κατασκευών του, σηματοδοτούν την ανάγκη για καθημερινή υπέρβαση της πραγματικότητας που πολλές φορές συνθλίβει και αλλοτριώνει». Συμμετέχει σε διεθνείς εκθέσεις στην Κωνσταντινούπολη (Art-Fair 2005) και στα Χανιά (3^ο Διεθνές Φεστιβάλ Τέχνης). Προσκεκλημένος από το πολιτιστικό τμήμα του Δήμου Θεσσαλονίκης εκθέτει το 2006 στο "Γενί Τζαμί". Την ίδια χρονιά συμμετέχει στη 5^η Διεθνή Μπιενάλε Σχεδίου στο Pilsen της Τσεχίας αλλά και στην Intersalon AJV 2006 της Πράγας. Από την Γκαλερί «Mentana» παρουσιάζεται στην 1^η διεθνή έκθεση σύγχρονης τέχνης στη Φλωρεντία μαζί με τους ιταλούς ζωγράφους Emilio Tadinim Corlo de Martino, Alfredo, Arduini, Alberto Sugh και Bernaki. Λαμβάνει μέρος στο 4^ο Διεθνές Φεστιβάλ Σύγχρονης Τέχνης που γίνεται στα Χανιά(2007). Συμμετέχουν ζωγράφοι από την Ευρώπη και τις ΗΠΑ. Είναι αφιερωμένο στην υπόθεση της Ειρήνης και της αλληλοκατανόησης των λαών και των διαφορετικών πολιτισμών όπως αναφέρεται στο εισαγωγικό σημείωμα του καταλόγου.

Το φθινόπωρο τα Ελληνικά Ταχυδρομεία (ΕΛΤΑ), τιμώντας την προσφορά του προτείνουν να τυπώσουν τα έργα του σε γραμματόσημα. Εκδίδεται συλλεκτικό λεύκωμα που περιέχει σαράντα οκτώ (48) γραμματόσημα. Σε κάθε γραμματόσημο απεικονίζεται ολόκληρο ή μέρος έργων του που περιέχονται στο λεύκωμα. Η παρουσίασή του γίνεται την Δευτέρα 15 Ιανουαρίου 2007 στο αμφιθέατρο « Αντώνης Τρίτσης » του Πνευματικού Κέντρου Δήμου Αθηναίων. Το λεύκωμα έχει τίτλο « Οι περιπέτειες της ομορφιάς: μια αυτοαναφορά». Η παρουσίαση γίνεται από τον Γενικό Διευθυντή των ΕΛΤΑ, κ. Βασίλειο Λούκα. Αναφορά και ανάλυση του έργου γίνεται από την καθηγήτρια της Ιστορίας της Τέχνης του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Αθηνά Σχινά. Τον Ιούνιο και τον Δεκέμβριο του 2007, τον Ιούνιο, Σεπτέμβριο, Δεκέμβριο του 2008 και τον Δεκέμβριο του 2009 η Γκαλερί Mentana τον παρουσιάζει σε ομαδικές εκθέσεις μαζί με άλλους ζωγράφους όπως η Clara Polvani, Angelo de Francisco κα. Επίσης τον παρουσιάζει στην διεθνή έκθεση σύγχρονης Τέχνης που γίνεται στο Innsbruck της Αυστρίας τον Φεβρουάριο του 2009. Τον Δεκέμβριο του 2009 λαμβάνει μέρος στην Πανελλήνια Έκθεση των Μελών του ΕΕΤΕ με θέμα « η ανθρώπινη μορφή στην Τέχνη ». Τον Οκτώβριο του 2009 πραγματοποιείται ατομική έκθεση ζωγραφικής στο San Marino με την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού. Το Σεπτέμβριο του 2009 παρουσιάζεται στην διεθνή έκθεση Σύγχρονης Τέχνης που γίνεται στην Κωνσταντινούπολη. Το 2010 η Αθηναϊκή Γκαλερί Περίτεχνων τον παρουσιάζει στην Διεθνή Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης Art Αθήνα 2010 που θα γίνει 04-07-Μαΐου. Επίσης την ίδια χρονιά λαμβάνει μέρος στην πρώτη Μπιενάλε του Azolo της Ιταλίας και παίρνει τιμητική διάκριση.